

Nr 416.

Av herr **Anderson** i Norrköping, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 87, angående förändring i avseende å löneställning och antal beträffande vissa ordinarie befattningar vid postverket, telegrafverket, statens järnvägar och statens vattenfallsverk m. m.*

I Kungl. Maj:ts proposition, nr 87, angående förändring i avseende å löneställning och antal beträffande vissa ordinarie befattningar vid postverket, telegrafverket, statens järnvägar och statens vattenfallsverk m. m. har vederbörande departementschef även berört en framställning från järnvägsstyrelsen den 30 september 1932 med förslag, att befattningen såsom biträde å elektriskt lokomotiv skulle hänföras till 6:e lönegraden med benämningen maskinbiträde. Framställningen i fråga har emellertid icke för-
anlett till någon Kungl. Maj:ts åtgärd.

Av statsrådets uttalande till statsrådsprotokollet framgår, att departementschefen själv medger, att arbetsuppgifterna för biträdena på elektriska lokomotiv obestriddligen äro mindre krävande än tjänsteåliggandena för ånglokomotiveldarna, vilka senare äro placerade i 7:e lönegraden och att »såvitt det gäller den rena biträdestjänsten å elektrolokomotiv torde därför anledning icke saknas att placera denna en lönegrad under den, som tillkommer ånglokomotiveldarna». Statsrådet framhåller emellertid vidare, att dessa maskinbiträden jämväl skulle komma att vid behov få på förordnande upprätthålla lokomotivförarebefattning, vilken tillhör 12:e lönegraden, och det förefaller av statsrådsuttalandet, som om just detta förhållande gjort, att departementschefen ansett sig icke för närvarande kunna förorda järnvägsstyrelsens ifrågavarande förslag.

Departementschefens hållning är svår att förstå. Det förefaller nämligen så naturligt, att i en fråga såsom den förevarande avgörande avseende måste fästas vid verksledningens uppfattning och att statsmakterna särskilt i en för statens järnvägar ekonomiskt sett så brydsam tid som den innevarande icke böra motsätta sig ett förslag i besparingssyfte, med mindre synnerligen tungt vägande skäl därför kunna anföras. De synpunkter, som av departementschefen framhållits emot förslaget, kunna icke anses utgöra någon tillräcklig anledning att underlåta att genomföra det förslag, statsbaneledningen framlagt. Någon tvekan att följa järnvägsstyrelsens mening i detta fall synes så mycket mindre behöva föreligga, som styrelsens förslag i denna del tillstyrkts av en enhällig lönenämnd. Med den sammansättning, kommunikationsverkens lönenämnd har, synes fullt betryggande garanti finnas för att, då detta förslag enhälligt förordats, förslaget också är med hänsyn till de ändrade förhållandena sakligt grundat och i hög grad befogat och

att icke heller ur ren befattningshavaresynpunkt några allvarligare invändningar kunna resas emot besparingsåtgärden i fråga.

Departementschefen vill emellertid ställa frågan på framtiden. Någon anledning att så göra synes icke föreligga. Tvärtom. Det personalöverskott, som den pågående elektrifieringen medför, synes göra det synnerligen önskligt att *utan tidsutdräkt* gå in för den av järnvägsstyrelsen föreslagna ändringen, då därigenom torde möjliggöras att för här ifrågavarande arbetsuppgifter använda åtminstone en del av den personal inom samma och lägre lönegrader, som eljest skulle bliva övertalig.

Järnvägsstyrelsens förslag innebär vidare, att lokomotivtjänstpengar icke skulle utgå till de nya biträdena å elektriska lokomotiv, vilkas tjänstgöring icke på något sätt kunde anses mer krävande än t. ex. konduktörspersonalens, vilken helt saknar denna ersättning. Även i denna del synes verkledningens förslag välgrundat.

Inför den avsevärt utökade elektrifieringen av statsbanenätet, varmed är att räkna under de allra närmaste åren, och med tanke på de svårigheter, med vilka statens såväl som enskilda järnvägar för närvarande ha att kämpa för att få debet och kredit att gå ihop, synes det vara i högsta grad angeläget, att intet från statsmakternas sida göres eller underlåtes som kan hindra ett utnyttjande i görligaste mån av de fördelar i olika avseenden, som elektrifieringen möjliggör.

I annat sammanhang föreslås i samma proposition, nr 87, att den av järnvägsstyrelsen föreslagna nya befattningen maskinbiträde i 6:e lönegraden skulle införas i den vid avlöningsreglementet fogade tjänsteförteckningen vid statens järnvägar. Därest detta Kungl. Maj:ts förslag, såsom jag antar, godtages, synes riksdagen i anledning av nu förevarande spörsmål endast behöva uttala, att jämväl befattningen som lokomotivbiträde å elektriska lokomotiv bör innehavas av tjänsteman i 6:e lönegraden.

På grund av vad ovan anförts hemställer jag,

att riksdagen ville besluta,

dels att befattningen som lokomotivbiträde å elektriskt lokomotiv bör innehavas av tjänsteman i 6:e lönegraden,

dels att lokomotivtjänstpengar icke skola utgå till ovan nämnda lokomotivbiträden.

Stockholm den 18 februari 1933.

Ivar Anderson.